

ชื่อหนังสือ: โบบี้เบ้
 ผู้แต่ง: วราภา
 สำนักพิมพ์: พิมพ์คำ
 ราคา: 250 บาท

วิน หรือ เปี้ยก พา ภศน ลูกชายคนเดียวมาเมืองไทยและนัด เสง กับ หน่อน เพื่อนรักจะพาถูกไปรู้จัก เหตุผลหนึ่งที่ภศนกลับเมืองไทยคืออยากเจอ ข้าวปั้น หญิงที่เขาชอบ เธอกลับมาไทยเพราะพ่อเสียชีวิตกะทันหัน ทั้งคู่พบกันที่สถานกงสุลในงานหาเงินช่วยอุทกภัยในเมืองไทย จากนั้นก็ติดต่อกันเรื่อยมา ภศนชอบข้าวปั้นที่น่ารักและเป็นผู้หญิงเก่ง ข้าวปั้นกับแม่กำลังยุ่งเรื่องทรัพย์สินของพ่อที่มีหุ้นกับญาติ ภศนชวนข้าวปั้นกับแม่มาทานข้าวด้วย แล้วบอกว่าสงเป็นทนายอาจช่วยได้

เปี้ยกพาภศนไป โบบี้เบ้ ถิ่นเกิดของเปี้ยกเพื่อให้ภศนรู้ว่าตอนเด็กเปี้ยกยากจนมากต่างจากปัจจุบันที่ร่ำรวยด้วยธุรกิจขายและประกอบอะไหล่รถยนต์ที่อเมริกา เปี้ยกเป็นลูกชายของ พ่อยูร กับ แม่เสียง ทั้งสองมีลูกหกคน สมบูรณ์ ลูกสาวคนโตแต่งงานแล้ว สมศรี ลูกสาวคนรองเรียนอยู่ธรรมศาสตร์ เปี้ยกเป็นลูกคนที่สามต้องทำงานหาเงินพิเศษเพื่อเรียนหนังสือ ไพรัช น้องชายเปี้ยกไปบวชแล้วไม่สึก จีบ กับ ปู น้องสาวของเปี้ยกยังอายุหกขวบและห้าขวบ เปี้ยกมีเพื่อนสนิทคือ เสง, โอง บ้านขายหมูสะเต๊ะและหน่อน ที่บ้านขายผ้า ทั้งสี่ชอบนัดไปเล่นกัน และ โองจะแอบขโมยหมูสะเต๊ะมาให้เพื่อนกินอยู่เสมอ

แม่เสียงสั่งไม่ให้เป็ยกมีเรื่องกับใครเพราะรู้ว่าลูกไม่ใช่เด็กเกรแต่รักพวกพ้องมาก พอโรงเรียนเลิก เป็ยกจะไปหาพวกโอ่ง แต่ถูกพวก **เกรียงศักดิ์** นักเลงประจำห้องคักไว้ เกรียงศักดิ์ว่าเป็ยกหน้าตัวเมีย เป็ยกชกจนเกรียงเลือดกำเดาไหล เมื่อกับตีไม่ยอมให้เป็ยกออกจากห้อง หากจะออกต้องให้เกรียงชกคืนสามที เป็ยกยอม เป็ยกไปหาเพื่อนตามนัดและเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง โอ่งจะไปกระทุบเกรียง เฮงกับหนอนห้ามไว้ ระหว่างนั้นมีเสียงเด็กอ่อนร้องไห้ เป็ยกชวนเพื่อนไปดูที่ซุ้มต้นแก้ว เป็ยกและเพื่อนพบเด็กหญิงทารกคนหนึ่ง ทุกคนนั่งรอแม่ของเด็กแต่สุดท้ายก็ไม่มีใครมา เป็ยกสงสารเด็กจึงวางแผนเอาเด็กไปวางไว้หน้าบ้าน **เจ้าแก้ม** นายจวน คนขับรถเจ้าแก้มเห็นเด็กอ่อนก็เรียกเจ้าแก้มออกมาดู เจ้าแก้มเห็นเด็กแล้วคิดถึงลูกสาวที่เสียชีวิตไปที่เกิดกับ **ขบา** ภรรยาน้อย เขาจึงเอาเด็กไปให้ขบาลีเลี้ยงแทนลูกสาว

นางเต็มเกียง ภรรยาหลวงของเจ้าแก้มไม่พอใจที่เจ้าแก้มพาเด็กผู้หญิงมาให้ขบาลีเลี้ยง ปกติเต็มเกียงจะตามราวี่เมีย้อยทุกคนของเจ้าแก้ม แต่ขบาเป็นครูสอนลูกชายของเต็มเกียงกับเจ้าแก้มชื่อ **โกวิท** หรือ**ตีใหญ่** กับ **อุดม**หรือ**ตีเล็ก** ขบาเรียกเป็ยกไปดูลูกสาว เป็ยกตั้งชื่อให้ทารกว่า **ดอกแก้ว** เต็มเกียงเป่าหูตีเล็กว่าดอกแก้วเป็นเด็กเก็บจากข้างถนนแต่เจ้าแก้มรักมาก ต่อไปตีเล็กจะเป็นหมาหัวเน่า เมื่อตีใหญ่กับตีเล็กไปไหว้ขบาที่บ้าน ตีเล็กพูดว่าดอกแก้วเป็นเด็กข้างล่างขะและอาจเป็นลูกชู้ ขบาโกรธมาก เป็ยกได้ยินเต็มเกียงกับตีเล็กคุยกัน ตีเล็กคิดจะฆ่าดอกแก้ว เป็ยกขัดขวางอุ้มดอกแก้วไว้ เจ้าแก้ม ขบา **เรียม** เข้ามาตีเล็กใส่ความว่าเป็ยกจะฆ่าดอกแก้ว เจ้าแก้มโกรธมาก ตะเป็ยก ขบาขอโทษเป็ยกแทนเจ้าแก้ม

พ.ศ.2520 เป็ยกโตเป็นหนุ่มเต็มตัวและเปลี่ยนชื่อเป็น **วิน** ทำงานเป็ยกลำไย เขาหล่อ ฉลาด เป็ยกทำงานกับ **เจ้าแก้ม** เป็ยกมีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวในการเป็ยกลำไยและมีลูกน้องคู่หูคือ **หนาน** คู่แข่งคือ **กวง** ส่วนดอกแก้วโตเป็นสาวสวย เจ้าแก้มรักและหวงมาก เป็ยกเจอคู่อริมาดักตอย เป็ยกป้องกันตัวจนพลาดใช้มีดแทงกวง เมื่อตีเล็กกลับมาบ้านเขาเจอดอกแก้วครั้งแรกก็เข้าชู้ใส่และลวนลามดอกแก้ว ดอกแก้วใช้วิธีป้องกันตัวที่เป็ยกสอนจัดการจนตีเล็กล่าถอย

ดอกแก้วไปงานแต่งของโอ่งพบ **คุณนายสาตี** ภรรยา **สารวัตรอัมพร** ดอกแก้วได้รู้จักกับ **แทนไท** หรือ**ตัน** ลูกของสาตีและอัมพร แทนไททำทางนุ่มนวลเรียบร้อยคล้ายผู้หญิง แทนไทกับพ่อแม่มาคุยเรื่องคดีของเป็ยก บอกว่ากวงยอมความแล้ว กำลังตกลงค่าเสียหาย ดอกแก้วดีใจมาก

เจ้าแก้ม ดอกแก้วและชบาไปส่งข่าว ป้าสมศรี พี่สาวของเป็ยก แล้วเจ้าแก้มพาชบาและดอกแก้วไปทานอาหาร ระหว่างจะกลับมีคนบุกยิงเจ้าแก้มหน้าร้าน เป็ยกได้ไปบวชเป็นพระแล้วสึกออกมา สมศรีเลยตัดสินใจบอกเป็ยกเรื่องที่ว่าเจ้าแก้มถูกยิง เป็ยกรีบไปเยี่ยมทันที เป็ยกนึกถึงคนร้ายจนไปจบที่ เฟ็ง ที่เคยโกงเจ้าแก้ม เป็ยกรู้จากชบาว่าดอกแก้วอ่านหนังสือสอบอยู่ที่บ้านคนเดียวเลยไม่ไว้ใจดีเล็ก พอเป็ยกเจอแทนไทเริ่มรู้สึกแปลกๆ ว่าแทนไทเหมือนกระเทย ชบาบอกว่าแทนไทเป็นลูกของคุณอัมพร เป็ยกจึงทักทายดีและบอกว่าจะไปขอบคุณอัมพร แทนไทบอกกับเป็ยกว่าดอกแก้วคิดถึงเป็ยกมาก แทนไทเลยพาเป็ยกไปเจอดอกแก้วดีใจมาก ดีเล็กเดินมาเห็นเลขพุดจากกลางดอกแก้ว เป็ยกออกรับแทนและต่อว่าดีเล็กที่จะลวนลามดอกแก้วจนดีเล็กล่าถอย แทนไทชอบความกล้าของเป็ยก หลังจากนั้นเป็ยกตั้งใจทำงานเก็บเงินเพื่อจะไปเรียนต่อเมืองนอกและกลับมาขอดอกแก้วแต่งงาน เพราะจะได้คู่มือมีราศี

เป็ยกแหวะไปหาเฮงถึงรู้ว่า ต้อย ไปทำงานกับ เสี้ยจ๊ว เจ้าของโรงบิลเลียด ต้อยขอให้เป็ยกมาแข่งบิลเลียดกับ สำเรียง เพราะมีเป็ยกคนเดียวที่ปราบสำเรียงได้ เป็ยกขอคิดดูก่อนและขอให้ต้อยเลิกกับ หมวยเล็ก แต่ต้อยยืนยันว่ารักหมวยเล็กจริงๆ จึงอยากได้เงินจากเสี้ยจ๊วพาหมวยเล็กหนี เป็ยกไปหาต้อยแต่เจอ อำภาศรี ผู้หญิงของเสี้ยจ๊ว เธอจึงชวนเป็ยกไปบาร์ที่ตัวเองร้องเพลงอยู่ เธอพยายามโกลัซิดเป็ยกจนเป็ยกพลาดท่ามีอะไรกับเธอ เป็ยกรู้สึกผิดและไม่คิดจะยุ่งกับอำภาศรีอีก เป็ยกออกมาเจอเสี้ยจ๊วพอดี เสี้ยจึงเรียกมาคุยพูดทำนองว่ารู้ตัวมีปืนที่ยิงเจ้าแก้มแล้ว เป็ยกอยากรู้มาก ต้อยยื่นข้อเสนอให้เป็ยกแข่งบิลเลียดให้แล้วจะบอกเป็ยกรับปาก

ดอกแก้วมางานทำบุญบ้านของคุณนายประภาแต่ดอกแก้วไม่สนุกเพราะเป็ยกไม่มา เธอขอให้แทนไทช่วยพากลับบ้าน เมื่อดอกแก้วกลับถึงบ้าน เผยมาบอกว่าเตียมเกียงไม่สบายรอดดอกแก้วอยู่ ดอกแก้วรีบขึ้นไปหา แต่กลับเจอดีเล็กดีกรจะข่มขืนดอกแก้ว ดอกแก้วพยายามหนีจนตกบันได ชบาตกใจมากที่ลูกตกบันไดเลยไปอาละวาดเผยและเตียมเกียง เตียมเกียงทำเป็นพุดดีและขอขมาไม่ให้จับดีเล็กเข้าคุก โดยเอาความลับของดอกแก้วมาต่อรอง

แทนไทเล่าเรื่องดีเล็กทำร้ายดอกแก้วให้เป็ยกฟังแล้วขอให้เป็ยกไปเยี่ยมดอกแก้ว แต่เป็ยกบอกว่ายังไม่ถึงเวลา ดีเล็กไปกินข้าวที่บาร์และอยากร้องเพลง แต่เป็ยกซึ่งร้องอยู่ไม่วางไมค์ ดีเล็กเข้าไปต่อเป็ยก เป็ยกไม่ต่อสู้ จนจำคนหนึ่งที่แทนไทพามาด้วยเข้ามาห้ามปรามแล้วจับดีเล็กไปขังที่สถานนี้

วันแข่งบิลเลียด เปี้ยกล่นชนะทั้งสามเซต แทนไทบอกว่ามารับเปี้ยกไปเยี่ยมดอกแก้วที่บ้าน เปี้ยกไม่ยอมไป เขาต้องการหาตัวคนร้ายที่ยิงเจ้าแก้มก่อน ต้อยบอกเปี้ยกว่าเจอที่พักของเพ็งแล้ว เขาพาไปที่ห้องแถวโสเภณี เพ็งนอนป่วยอยู่แต่ไม่ยอมรับผิด หลานชายเพ็งที่เลยคิดคุกและเป็นมือปืนยิงเจ้าแก้มมาหาเพ็งและริบหนี่ เปี้ยกไล่ตามและสู้กับเพ็งเสียท่า เปี้ยกถูกระหีบแต่ตำรวจจับคนร้ายได้

เจ้าแก้มออกจากโรงพยาบาล เดิมเกียงใส่ไฟกับเจ้าแก้มว่าเปี้ยกทำให้ตีเล็กติดคุก ตีเล็กอายจนต้องไปฮ่องกง เจ้าแก้มเรียกเปี้ยกมาถามเรื่องทำให้ตีเล็กเข้าคุก เปี้ยกรับจึงโดนเจ้าแก้มตีแสบหน้าแล้วได้ออกจากบ้าน ชมริบโทรบอกแทนไท แทนไทไปหาเปี้ยกที่บ้านและอ้างซื้อดอกแก้วจนเปี้ยกยอมไปหาหมอ ดอกแก้วบังคับให้จวนพาไปเยี่ยมเปี้ยก เปี้ยกดีใจที่ดอกแก้วมาหา ดอกแก้วอดเปี้ยกและบอกว่าจะไม่ยอมให้เปี้ยกตาย เปี้ยกดีใจมาก

แทนไทส่งข่าวเจ้าแก้มเรื่องจับเพ็งกับญาติที่ยิงเจ้าแก้มได้ โดยเปี้ยกเป็นคนช่วยจับคนร้าย เจ้าแก้มเรียกทนายประสงค์มาทำพินัยกรรม เจ้าแก้มอนุญาตให้ดอกแก้วไปเรียนต่อที่ปิ้งงและให้แทนไทช่วยหาที่เรียนที่ปิ้งงให้ดอกแก้วและที่อเมริกาให้เปี้ยกเพราะต้องการตอบแทนเปี้ยก โดยเปี้ยกไปอเมริกากับหน่อนและเฮง

เปี้ยกรู้เรื่องที่เมืองไทยเสมอเพราะแทนไทเขียนจดหมายหาตลอด แต่เขาไม่เคยได้จดหมายจากดอกแก้วเลย เปี้ยกอยู่อเมริกาอีกสองปี แม่เสียงก็ส่งข่าวมาบอกว่าดอกแก้วแต่งงานแล้ว เปี้ยกเสียใจเรื่องดอกแก้วคืนเกล้ามาจน นุช ช่วยพาไปส่งให้หน่อนกับเฮง จากนั้นเปี้ยกกับนุชรู้จักกันมากขึ้นจนเปี้ยกขอนุชแต่งงาน นุชตกลงแม้จะรู้ว่าเปี้ยกยังรักดอกแก้วก็ตาม

เมื่อใกล้คลอด ภสน เปี้ยกพานุชมาคลอดที่เมืองไทย เปี้ยกสร้างฐานะจนร่ำรวยและพาน้องๆ ไปอยู่อเมริกา ลูกของดอกแก้วชื่อ ข้าวปั้น เปี้ยกขอข้าวปั้นให้ภสน ดอกแก้วพาเปี้ยกไปเยี่ยมชบาซึ่งยังอยู่กับเรียมชบาร้องไห้ขอโทษเปี้ยก พร้อมหยิบกล่องจดหมายที่ดอกแก้วเขียนถึงเปี้ยกแต่ชบาไม่ยอมส่งให้ ดอกแก้วกับเปี้ยกจึงเข้าใจทุกอย่าง เปี้ยกกับดอกแก้วเศร้าแต่ทั้งคู่ดีใจที่ลูกรักกัน ดอกแก้วฝากเปี้ยกดูแลข้าวปั้น เปี้ยกสัญญาว่าจะรักข้าวปั้นเหมือนที่รักดอกแก้ว ดอกแก้วขอบคุณและเรียกพี่เปี้ยกเหมือนกับวันเก่าๆ เปี้ยกยิ้มทั้งน้ำตาและหัวใจกับคำพูดนั้น...

ความรักเป็นสิ่งสวยงาม...และมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะรูปแบบไหนก็ยังคงงดงามเสมอ...

- ความรักของ**ชบา**กับ**ดอกแก้ว** แม้ไม่ได้เป็นสายเลือดเดียวกัน แต่ก็รักกันเหมือนลูกในไส้ และมีความรักและความปรารถนาดีต่อกันเสมอมา
- ความรักของ**แม่ที่มีต่อลูก** ไม่ว่าจะป็นแม่ลูกคู่ไหน แม่ยอมทำทุกอย่างเพื่อลูกได้เสมอ ไม่ว่าจะป็นคู่ของเตียมเกียงที่ทำทุกอย่างแม่ปกป้องความผิดให้ตี่เล็กก็ยอม เพื่อให้ลูกไม่ต้องติดคุก หรืออย่างคู่ของ ชบา กับ ดอกแก้ว ที่ชบาไม่ยอมส่งจดหมายที่ดอกแก้วเขียนหาเปี้ยกที่อเมริกาเลยสักฉบับ เพื่อให้ลูกได้แต่งงานกับคนที่ดีที่สุด เพื่อให้ลูกสบาย เป็นต้น แม่ทำเพื่อลูกได้เสมอ
- ที่สำคัญที่สุด...ที่บริสุทธิ์ที่สุด...ความรักของ**เปี้ยกและดอกแก้วที่มีต่อกัน** รักกันมาตลอด แต่ด้วยฐานะและความไม่เหมาะสมทางสังคม ทำให้ไม่สามารถครองรักกันได้ เปี้ยกต้องพยายามสร้างฐานะ แต่ก็สายไปเมื่อดอกแก้วแต่งงานไปแล้ว เมื่อมาเจอกันอีกครั้งในฐานะที่ต่างคนต่างแต่งงานและมีลูกกันทั้งคู่ จนได้รู้ความจริงว่าชบาไม่ส่งจดหมายทำให้ไม่ได้ติดต่อกัน ทั้งคู่รู้สึกเสียใจมากที่แม่จะรักกันแต่ครองรักกันไม่ได้ ทุกอย่างมันสายเกินไปเสียแล้ว แต่ทั้งคู่ก็ยังรักและปรารถนาดีต่อกันได้...**เป็นความรักที่บริสุทธิ์ที่สุด.**